ANUL XXIII
Nr. 20 (5454)
JOI
30 NOIEMBRIE 1967
4 pagini 30 bani

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

SIMBĂTĂ ÎN SALA FLOREASCA

RAPID—BRANDVAL IDROTTSLAG (Norvegia) ÎN „C.C.E." LA HANDBAL FEMININ

Campioana României la handbal, RAPID BUCUREȘTI, debutează simbătă în actuala ediție a „C.C.E." Jucătoarele feroviare vor avea ca adversară în primul joc pe reprezentanta Norvegiei, BRANDVAL IDROTTSLAG. Se duc tratative ca și jocul retur să se dispute tot la București.

Prima partidă, de simbătă, va avea loc în sala Floreasca, cu începere de la ora 19.

Trimisul nostru special, CĂLIN ANTONESCU, transmite

Învinsă cu 1–0, Rapid păstrează șanse de calificare

TORINO 29 (prin telefon). La ora cînd în București și în întreaga țară iubitorii fotbalului luau loc în fața televizoarelor, la Torino tribunele lui „Stadio Comunale" fierbeau. „Tifosi" nu erau mulți — în jurul a 25 000 — dar n-ar mai fi fost tifosi dacă n-ar fi făcut un zgomot cît... o sută de mii. În strigătele: „Ju-ve", „Ju-ve", rapidiștii au pătruns pe gazon în alb, așa cum erau atunci și speranțele noastre.

Optimismul ne-a devenit mai consistent observînd atitudinea băieților noștri; calmi, lucizi, așa cum îi văzusem tot timpul înainte de meci, în ciuda reclamei infernale făcută lui Magnusson și în ciuda titlurilor imense, dintre care unul spunea: **„Juventus con Magnusson alla caccia di gol"**, adică cu Magnusson la vînătoare de goluri. Dar Juventus n-a băgat decît un singur gol și acela norocos. Însă despre acest unic punct înscris în partida Juventus—Rapid, ceva mai departe.

Principalul merit al rapidiștilor a fost acela că au temperat atent pe adversar, pentru a nu-i da balonul, reținîndu-l cît mai mult timp posibil. Așa că, în ciuda dominării insistente a lui Juventus, oaspeții n-au tras primul șut la poartă decît tîrziu, în minutul 24.

Bucureștenii, cu Năsturescu și Codreanu retrași pe linia mijlocașilor Dinu și Jamaischi (și ei preocupați mai mult să supravegheze spațiul din fața lui Dan și Motroc), au trecut treptat la un joc de pase scurte, mutînd centrul de greutate al partidei cît mai departe de poarta lui Răducanu. Și astfel, după o scurtă dar insistentă dominare, Juventus s-a văzut obligată să atace tot mai fragmentat, cu forță, dar cu o lipsă de eficacitate care stîrnea nemulțumirea spectatorilor și, lesne de înțeles, bucuria noastră. Așa s-a scurs prima repriză.

Repriza secundă a început sub cu totul alte auspicii. Rapidiștii, eliberați de orice complex, au prins și gustul atacului... Numai că abilitatea lui Dumitriu II, insistența lui Ion Ionescu, prezența neașteptată a lui Jamaischi în zona porții lui Anzolin au început să enerveze pe fotbaliștii torinezi, care au abordat jocul în forță, în această direcție excelînd Salvadore — „umbra" lui Dumitriu II. Țesătura de pase a feroviarilor bucureșteni a început să macine în marginea careului de 16 m al lui Juventus, unde în min. 52 **Ion Ionescu (excelent în acest joc) a șutat formidabil cu stîngul, obligîndu-l pe portarul lui Juventus să se întindă spectaculos și să rețină.**

Dar nici H. H. 2 n-a stat degeaba în timpul pauzei. El a sesizat că Greavu nu poate fi depășit ușor și că, în ciuda unei mari diferențe de gabarit, fundașul bucureștean l-a anihilat aproape total pe celebrul Magnusson și atunci a operat o schimbare: l-a trecut pe suedez pe partea stîngă, sesizînd că Lupescu este mai slab. Raționamentul lui H. H. 2 s-a dovedit pînă la urmă just, pentru că puțin după reluare (min. 57) la **o centrare a lui Sacco, Zigoni a ratat intervenția, iar Lupescu, „furat" de fază, l-a scăpat pe Magnusson. Acesta a interceptat balonul, a făcut doi pași și a șutat în colțul lung. Mingea a lovit bara și a ricoșat în poartă, frîngîndu-ne inimile pentru că Rapid a fost în cele din urmă întrecut printr-un gol datorat mai mult șansei.**

Am crezut atunci că echilibrul atît de stabil pînă în acel moment al bucureștenilor se va rupe. Dar temerile noastre s-au dovedit neîntemeiate. Bucureștenii au demonstrat că își cunosc bine lecția, că în ciuda unui gol căzut ca un trăznet într-o zi senină rămîne o formație solidă. Adică Rapidul așa cum îl cunoaștem noi — echipă de luptă. Rapidul a continuat să joace bine, cu calm, dar din păcate fără eficacitate. Aci este posibil că un cuvînt greu de spus l-a avut și faptul că cele două extreme, încărcate cu sarcini defensive, veneau rar și fără forță în atac, iar Jamaischi și Dinu se găseau, de cele mai multe ori, departe plasați față de Ion Ionescu și Dumitriu II.

RAPID: Răducanu — Lupescu, Motroc, C. Dan, Greavu — Dinu, Jamaischi — Năsturescu, Dumitriu II, Ionescu, Codreanu.

JUVENTUS: Anzolin — Salvadore, Bercellino, Castano, Leoncini — Sacco, Del Sol, Cinesinho — Magnusson (min. 46 Menichelli), Zigoni, Menichelli (min. 46 Magnusson).

A condus foarte bine, atent și autoritar, arbitrul maghiar Z. Emsperbeger.

Rapidistul Năsturescu (la mijloc, în tricou alb) — în acțiune, ieri la Torino. În stînga și, respectiv, în dreapta — jucătorii juventiști, fundașul Leoncini și portarul Anzolin.
Telefoto: „UNITED PRESS"

Universitatea Cluj învingătoare la București: 4-2 (2-0) în dauna dinamoviștilor bucureșteni

(Cronica meciului în pag. a 3-a)

În urma meciului de azi, clasamentul arată astfel:

1. Steaua	12	6	3	3	22—13	15
2. F. C. Argeș	12	6	3	3	16— 9	15
3. Farul	13	6	3	4	19—12	15
4. Universitatea Cluj	13	6	3	4	17—16	15
5. Dinamo Bacău	13	7	0	6	18—25	14
6. Universitatea Craiova	12	6	1	5	15—13	13
7. U.T.A.	13	6	1	6	12—11	13
8. A.S.A. Tg. Mureș	13	5	3	5	16—20	13
9. Jiul	12	4	3	5	16—13	11
10. Petrolul	12	5	1	6	12—12	11
11. Dinamo București	13	3	5	5	14—18	11
12. Rapid	11	4	2	5	11—12	10
13. Progresul	12	2	5	5	11—16	9
14. Steagul roșu	13	3	3	7	8—17	9

Trimisul nostru special la Valencia transmite:

Interes deosebit pentru meciul F.C.Valencia–Steaua

● Constantin și D. Popescu – în atenția presei locale ● 40 000 de bilete vîndute ● Steaua întîlnește o formație cuprinzînd 7 internaționali A – spanioli, brazilieni și paraguayeni.

(Citiți articolul în pag. a 3-a)

Notații după campionatul național de seniori

La sabie – Steaua s-a... repetat dar atenție la Universitatea București!

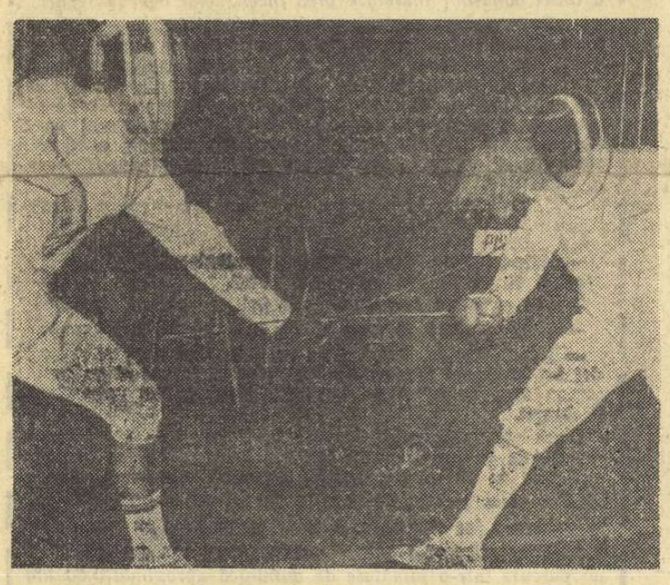

Luptă strînsă pe planșă în proba de sabie, cea mai dinamică dintre cele cu „armele albe"...

Foto: V. Bageac

În ciuda scorului strîns realizat în fața **Universității București** atît în tur cît și în retur STEAUA a cucerit fără emoții și proba de sabie. Omogenitatea în pregătire a stat, în principal, la baza succeselor formației campioane **(Vintilă, Mustață, Culcea, Bădescu, Alexe, Nicolae).** O notă bună pentru antrenorul echipei, **Constantin Stelian,** fostul campion al țării la spadă. De asemenea, se cuvine a sublinia ajutorul prețios al lui **Andrei Vilcea,** coordonatorul colectivului de antrenori al clubului Steaua.

Pentru obținerea locului 2, UNIVERSITATEA BUCUREȘTI a beneficiat mai ales de aportul lui **I. Budahazi.** Totuși, este de semnalat faptul că antrenorul **Gh. Man** a reușit să se apropie și mai mult de ideea care îl călăuzește de cînd pregătește formația studențească: de a forma un „4" capabil să taloneze cît mai strîns pe Steaua. Începutul a și fost făcut!

Exceptîndu-i pe **Rohoni** și **Vlad,** sabrerii SCENEI BRAȘOV (3) nu s-au prea văzut. O echipă care nu va putea rezista în competiție dacă nu-și va alcătui un efectiv corespunzător primei competiții a țării.

La prima ei prezență în A, AGRONOMIA IAȘI s-a comportat satisfăcător. Pornind de la 0 antrenorul **N. Puînei** a reușit să formeze un „trio" de valoare **(Irimiciuc, Vornicu, Țîrdea)** care poate oferi echipei ieșene mari satisfacții și în continuare. Dar, atenție: unele succese par să creeze în echipă o atmosferă de automulțumire.

La UNIO SATU MARE (5), greul l-au dus în acest an „veteranii" **Csögör** și **Ad. Mezei.** Ne exprimăm speranța ca la Satu Mare să poată ieși la iveală și o garnitură de 14 carate la sabie. Iubitorii scrimei din localitate contează foarte mult pe inepuizabilul antrenor care este **Alexandru Csipler.** Și au tot dreptul!

Ca și la fete, echipa de sabie a S.P.O.B. a retrogradat dintr-o criză de formație.

Tiberiu STAMA

Citiți în pag. a 4-a: **Campionii de patinaj artistic nu se fabrică în studiouri.**

Ce se ascunde sub happy-end-ul de la Cluj?

Marele turneu internațional de handbal feminin, care a reunit sub cupola sălii sporturilor din Cluj cîteva dintre cele mai valoroase t e a m-uri din lume, a avut un happy-end care a bucurat, firește, pe miile de spectatori frenetici, aflați minut cu minut alături de prima noastră reprezentativă. După ce la un moment dat prima selecționată bucureșteană fusese practic scoasă din cursa pentru întîietate, o veritabilă lovitură de teatru în partida în care scontam cel mai puțin a întors lucrurile la 180 de grade, readucînd formația țării noastre în prima linie de bătaie. Și cu un ultim efort, adăugat acestei neașteptate șanse, *Ana Starck* și coechipierele sale au reușit să-și adjudece trofeul pus în joc.

Succesul ar putea fi considerat ca meritoriu, avînd în vedere nu numai rezonanța numelor din echipele clasate în urma noastră, ci și omogenitatea sau maturitatea în joc a acestor formații. În fond, cîștigarea unui asemenea turneu nu este la îndemîna oricui și ea presupune o evidentă forță de joc. Dar, să nu ne îmbătăm cu parfumul unor victorii, mai ales ca cea din fața iugoslaviei, discutabilă din punctul nostru de vedere și... contestată de oaspeți, care pretind că golul victoriei a fost marcat după scurgerea timpului regulamentar de joc. Asemenea succese rămîn, desigur, înscrise în palmares, dar ele nu trebuie să ne amăgească, să ne prezinte o altă față a reprezentativei decît cea reală. Dacă, bineînțeles, avem intenția să redobîndim poziția fruntașă pe care am deținut-o pînă în 1965...

Iată de ce preferăm în locul laudelor și osanalelor să punem degetul pe o rană departe de a fi complet vindecată. Este clar: avem un lot tînăr, cu jucătoare capabile încă de progres, mai bine pregătit fizic decît tehnic și cu apreciabile calități în domeniul tacticii. Avem un lot, dar nu avem încă o ECHIPĂ. Și acest lucru a putut fi observat cum nu se poate mai bine în ultima partidă cu eterna noastră adversară, Iugoslavia. Este suficient ca *Ana Starck* să fie neutralizată printr-un marcaj foarte sever (cum a fost cazul în majoritatea întîlnirilor), sau ca *Irina Nagy* să nu aibă o zi bună, pentru ca întregul „mecanism" de joc să fie dereglat. Pentru că, orice s-ar spune, tinerele noastre purtătoare ale tricoului național — repet, talentate și cu evidente posibilități de creștere — nu reușesc să aducă un aport mai substanțial la întărirea sistemului defensiv, sau concretizarea acțiunilor ofensive.

Nu trebuie să fie un secret pentru nimeni că apărătoare ca *Josefina Ștefănescu* sau *Carolina Cîrligeanu*, o extremă ca *Maria Constantinescu*, sau un pivot ca *Antoaneta Oțelea* nu răsar peste noapte, dar nu este vina noastră dacă tinerele componente ale actualului lot nu reușesc să fie mai dîrze, mai ambițioase (calități firești pentru vîrsta lor), și printr-un efort colectiv să poată înlocui cu succes pe cele care au ridicat steagul handbalului românesc pe cele mai înalte catarge.

Nu spre căutări de ordin tehnico-tactic trebuie să se îndrepte a t e n ț i a antrenorilor *Fr. Spier* și *C. Popescu-Colibași*, ci spre stimularea factorilor afectivi, a *răspunderii pe care o implică îmbrăcarea tricoului național* pentru elevele lor. Mai precis, spre o mărire a conștiinciozității în lucrul individual la club, astfel ca fiecare jucătoare, chemată în lot, să poată justifica, în orice moment, încrederea ce i s-a acordat. Cu asemenea atuuri le va fi mai ușor să alinieze o adevărată ECHIPĂ națională, care să ne scutească de emoțiile unor happy-end-uri norocoase ca acela de la Cluj.

Ad. VASILIU

ALB ȘI NEGRU

Pe vremea cînd dezlegam cu răbdare careuri de cuvinte încrucișate într-o minusculă revistă bucureșteană ce se numea „Alb și negru", n-aș fi crezut că înțelesul acestor vorbe poate depăși antiteza rebusistică.

Pe vremea cînd un redactor-șef foarte doct îmi demonstra că albul și negrul nu sînt culori, primul reprezentînd absența culorii, iar al doilea rezultanta contopită a tuturor celorlalte culori — pe vremea aceea n-aș fi crezut că înțelesul acestor vorbe poate depăși opoziția cromatică.

Cu toate acestea, din toamna anului 1936 și pînă astăzi aș fi avut suficiente motive să gîndesc altfel. În acea toamnă, James Cleveland (cunoscut mai curînd sub numele de alint Jesse) Owens se întorcea acasă, în Alabama lui natală, aureolat de patru medalii olimpice, purtat în triumf de lumea sportivă, trecut pe vecie în istoria jocurilor și în enciclopedii. Dar tocmai atunci cînd vrînd să se destindă și uitînd rigorile segregației, s-a îndreptat spre un teren de golf, eroului de la Berlin, faimosului atlet negru care a onorat drapelul vărgat și înstelat, i s-a amintit cu brutalitate că terenul este rezervat exclusiv jucătorilor albi.

Discriminarea în sport funcționează cu deosebire în statele sudice ale S.U.A., tradiționaliste și conservatoare în tratamentul oamenilor de culoare. În Georgia **legea** interzice competițiile comune, iar în Louisiana albul care practică sportul împreună cu un negru este pasibil de condamnare la un an închisoare sau de amendarea cu 100 de dolari!

Zilele trecute, din alt colț al lumii, agențiile de presă ne-au adus o nouă veste tristă: „O lege rasistă trecută prin parlamentul din Salisbury prevede segregația în locurile publice; populația de culoare nu are voie să frecventeze aceleași stranduri, stadioane și parcuri destinate albilor. În școlile rhodesiene a fost difuzată o circulară care interzice întrecerile sportive mixte".

Între aceste două evenimente, pe care le despart 30 de ani, discriminarea rasistă a mai ținut capul de afiș în actualitatea sportivă. Adesea mult mai tragic decît în cazul anecdotic al atletului negru Drew, care, la Jocurile Olimpice din 1912 (Stockholm), a fost ținut închis în vestiar pentru a se asigura victoria unui sprinter american alb. Politica de apartheid a sud-africanilor albi le-a adus oprobriul meritat al cercurilor sportive și excluderea de la Jocurile Olimpice. Frații Spence, vestiți atleți de culoare din Jamaica, declarau cu 10 ani în urmă: „Noi știm cîte prejudecăți rasiale ne înconjoară acasă. De aceea, Jocurile Olimpice ni se par o oază". Înaintea jocurilor de la Tokio, dublul campion olimpic Whitfield a cerut sportivilor de culoare să boicoteze selecția americană pînă la rezolvarea drepturilor cetățenești ale negrilor. Zilele acestea, Tommie Smith și Lee Evans reiau acțiunea, apreciind că integrarea lor cu atleții albi nu este valabilă decît pe pistă, dar că dincolo de stadion diferența de atitudine devine foarte sensibilă. Mai împăciuitor, astăzi, Jesse Owens recomandă fraților săi de culoare transferul protestului în alte domenii: „Cred că există alte mijloace de a ne face auzit glasul, decît să boicotăm Jocurile Olimpice".

Alb și negru... Sportul nu mi se pare teren potrivit de confruntare pentru asemenea discrepanțe coloristice. Curcubeul de pe tricourile campionilor mondiali de ciclism arată, cu putere de simbol, că e loc destul sub soare pentru toți sportivii lumii.

Victor BANCIULESCU

Colecția „suspine"

DOI ÎNCARCĂ, DOI DESCARCĂ!...

La Galați se construiesc o sală de box și una de gimnastică. Se construiesc cam de mult, de anul trecut, și se vor construi și în continuare, cît e iarna de mare. Cei puțin, așa se pare!... A-propo de continuare, de lucrare, de iarna cea mare: la 30 septembrie fusese fixat termenul de predare! **Dar... nu s-a predat, fiindcă... s-a aminat. Și s-a aminat,** fiindcă s-a tărăgănat.

Dar, se construiește! Încet, metodic, fără grabă: azi un cui, mîine o roabă, ca să ne aflăm în treabă! **Imbucurător, desigur, este să aflați că lucrarea se găsește mereu în atenția întreprinderii regionale de construcții Galați. Ea o dirijează, ea o asamblează,** ea o neglijează!...

Deci, fiind mereu în atenția acestei întreprinderi, dimineața la ora șapte, opt lucrători sînt trimiși de urgență pe șantierul celor două săli de sport. Rețineți relația: sport, efort și cifra fatală... opt! **Aici,** „doi încarcă, doi descarcă", **iar la zece toți OPT PLEACĂ!**

Pleacă pe alt șantier al întreprinderii respective, după ce — „pe ateliere, fără spaliere" — **au făcut cîte două-trei ore de ...sport! Fie la sala de box, fie la sala de gimnastică. Așadar, se duc la alt șantier. Cei de la CREFS —Galați pot să aștepte! Se înțelege, sînt și ei beneficiari, au și ei — pentru banii care li dau — dreptul să li se termine lucrarea la timp, dar... nu sînt** „direct productivi"!

Nu produc „frucola", nu produc magiun, nu produc nici măcar fond de ten! Produc cîteva zeci de performeri, o mie — două de tineri voinici, cu o sănătate de fier și cam atît! Puțin desigur, pentru înaltele și mai ales... principialele exigențe ale I.R.C.M. — Galați!

Interesant ni se pare că investiția respectivă e finanțată direct din bugetul statului și că — avînd în vedere importanța ei — (ca o contra... părere la adresa I.R.C.M. Galați!) **o hotărîre a Consiliului de Miniștri (2.261 din 12 octombrie 1966) prevede darea în folosință a celor două săli de sport în trimestrul III al acestui an!**

Deci, nu în trimestrul patru 1967 și nici în trimestrul întîi 1968! Pe tipicul parcă: „Doi încarcă, doi descarcă!"

V. T.

Conducerea automobilului pe gheață este o probă dificilă care trebuie deprinsă, ca în această fotografie de la primele antrenamente organizate iarna trecută de A.C.R. Cele mai bune sfaturi vi le dă **(în pag. a 2-a)** un as al volanului: PETRE CRISTEA.

MAI PUTEȚI CITI ÎN RUBRICA DE AUTOMOBILISM:

● prima parte a serialului nostru: „Antimemoriile lui Stirling Moss";

● calendarul internațional al automobilismului românesc.

SPORT LA

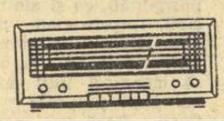

Ora 21,30 – pe programul I – transmisia în direct a meciului de fotbal Valencia–Steaua („Cupa cupelor").

24 ore

Verificarea lotului de rugby

Astăzi, la ora 15, pe terenul din Parcul Copilului, se dispută meciul de verificare dintre Lotul național de rugby și o combinată Grivița Roșie — Dinamo.

Selecționata orașului Tg. Mureș–Haiduk Velko 20-16 (12-11) la handbal

Handbaliștii de la Haiduk Velko (Iugoslavia) au susținut a doua partidă din turneul pe care îl întreprind în țara noastră, în compania unei selecționate din Tg. Mureș. Jucătorii echipei gazdă au obținut victoria, în urma unui meci echilibrat, cu 20—16 (12—11).

C. ALBU — coresp.

Patinatori români concurează peste hotare

În prima decadă a lunii decembrie, o serie de tineri patinatori români vor lua parte la cîteva concursuri internaționale peste hotare. Ei vor fi însoțiți de antrenori și arbitri. Beatrice Hustiu concurează, între 1 și 3 decembrie, la Varșovia, invitată împreună cu arbitra Ecaterina Pustai. Pentru concursul de juniori de la Viena (4—6 decembrie), vor face deplasarea Doina Ghișerel și Gheorghe Fazekaș, antrenorul federal prof. Fl. Gămulea și arbitrul Gh. Malarciuc. La Zagreb (7—10 decembrie) vor concura patinatorii clubului I.C.F. București, Rodica Didă, Eugen Tăujan și perechea Daniela Popescu — Marian Chiosea conduși de antrenorul prof. Radu Ionian. Îi însoțește arbitra Vera Curceag.

Cassius Clay învins după calculatorul electronic

În cel de al 4-lea sfert de finală al „meciurilor secolului" prin intermediul calculatorului electronic de la Miami, Jim Jeffries l-a învins la puncte în 15 reprize pe Cassius Clay. Calculatorul a înregistrat superioritatea lui Jeffries în 7 reprize și a lui Clay în 5 reprize. Restul rundurilor au fost egale. Săptămîna viitoare, Joe Louis îl întîlnește pe Jack Dempsey, în prima semifinală.

Surpriză la Rotterdam

OLANDA – U.R.S.S. 3–1 LA FOTBAL

HAGA 29 (prin telefon). **Aseară, la Rotterdam, s-a desfășurat meciul amical dintre selecționatele Olandei și U.R.S.S. Surprinzător, victoria a revenit gazdelor cu 3—1 (2—1). Echipa U.R.S.S. va juca la 6 decembrie la Londra, cu selecționata Angliei, după care va întreprinde un lung turneu în America de Sud.**